

Koniklec

30. srpna 20:15 | 377 znaků

Na vysoké skále, pod oblohou modrou,

žil jeden Koniklec, s rodinou velkou.

Měl korunky modré, jak nebe výšky,

až do večera tancoval na drozdí písničky.

Ráno, když sluníčko se usmálo na něj,

Koniklec se zvednul ze stébel,

přivítal včely a motýly se smíchem,

ale netušil jakým vzácným je pokladem.

Večer, když hvězdy na obloze se leskly,

Koniklec si lehl, měsíci se sklonil.

A ve snu na měsíčním paprsku jemném

nechal si zdát o novém dni krásném.